

... pro víru, že s hudbou a celou společností bude jednou líp.

(Milan Zíka, Husinec)

Letní škola hudební výchovy do mého profesního i osobního života vstoupila v roce 1996. Byla tehdy v Opočně a znamenala pro mě jeden z nejdůležitějších týdnů mého života. Poprvé jsem se setkal s lidmi tak zapálenými pro nějakou věc, poprvé jsem týden žil pohromadě s 45 kolegyněmi z celé republiky a s hudbou v pro mě dosud netušených podobách a intenzitě. Tým lektorů ve složení Alena Tichá, Lenka Drnovská, Zdeněk Šimanovský, Petr Jistel a Jaroslav Herden mě knokautoval množstvím možností jak hudbu tvořit, jak hudbu používat, jak na ni hledět, jak do ní vnikat, jak si s ní hrát a jak to všechno umožňovat i dětem. Společně s intenzivním společensky-hudebním večerním životem to mělo za následek absolutní vyčerpání v závěru kurzu, ale po jeho odeznění přišla euforie a inspirace, která vydržela až do poloviny II. pololetí.

Od té doby jsem LŠHV navštívil ještě nejméně desetkrát. Čím dál méně si tam jezdím pro sumu informací, čím dál více pro jejich souvislosti, pro setkání s přáteli lektory a kursisty a stále pro impulsy, z kterých беру energii pro nastávající školní rok a pro víru, že s hudbou a celou společností bude jednou líp.

Milan Zíka

PÍSEŇ K 15. VÝROČÍ RYCHNOVSKÝCH KURZŮ

Chceš-li hudbu dobře znáti a být vždycky na špici,
na rychnovský kurz se napiš mezi nás, již jezdící.
Čeká tě tu celá řada neobvyklých zjevení,
okamžitě rozšíří se tvé hudební vědění.

R. Buben, basa, housle, kazoo – do postele pozdě lezu.
S lahví v ruce usínám, na hospodu vzpomínám.

Moje slova nejsou lichá, jen se přijed' přesvědčit,
abys i ty mohl s námi tanečky si zakřepčit:
Pata, špička, kroužek, dvojkrok, též si hlídej držení,
potíme se, usmíváme, občas slyšíš funění.

R. Pozoun, flétny, kytar hlas každou noc zní zas a zas,
moc rychle kurz ubývá, psychiku to rozkývá.

Napravit ji zkusíš třeba dramatickou výchovou,
odneseš si odtud pomoc pro dušičku bolavou.
Hned vedle zní rock, pop, blues, soul na patery klávesy,
přidáme si k tomu bicí, halekáme na lesy.

R. Prsty od strun roztřepené, káva spánek nezažene.
Když to ale přežiješ, báječně se nabiješ.

Přijed' prostě do Rychnova nabrat rozum do hrsti,

Naučíš se, jak muziku hladit pěkně po srsti.
Poznáš tady velkou spoustu zajímavých lidiček,
odjedeš pak jako zcela předělanej človíček.

Rychnov n.K 20.8.04

Liberec potřetí

Prchal sem, Prchal tam, prchali jsme spolu,
abychom oblehli Jabloňovou školu.

I když jsem nechtěla, přesto jsem sem vlezla,
za dveřmi Číhal i Eduard Klezla.

Dášenska taktuje až si ruce zchvátí,
Alenka ztracené rejstříky nám vrátí.

Holubec v orchestru Reka trhat učí,
Evička s vajíčky při tancích nás mučí.

U Bela Felixe učíme sa drámo,
po Ginu s tonikom ide nám to samo.

Ref.:

Liberec Liberec, vždyť je to jasná věc
Liberec Liberec, vždyť je to jasná věc
Společně zpíváme, nástroje přidáme, pojedeme dál
Za rok se tu sejdeme, všichni se obejmem, pojedeme dál,
pojedeme dál.

K bušení do bubnů postačí ti klacík,
odborně vede tě k tomu Miloš Vacík.

Jedna dvě, Milda jde, slova s hudbou míchá,
když pouští melodram grupa sotva dýchá.

Poprvé s Milanem, drtili jsme pojmy,
domů si odvezem ty nejlepší dojmy.

Liberec, jasná věc, přijedem sem znova,
jen pokud dorazí Áňa Velanová.

Prchal sem, Prchal tam, Prchalovic znovu
po roce sejdou se na žíněnce spolu.

Ref.: